

INLEIDING

Georg Wilhelm Friedrich Hegel (1770-1831), een enorme slimmerik, heeft een keer gezegd:

Oké, geef maar toe – je zou nu een heleboel leuke of nuttige dingen kunnen doen, maar in plaats daarvan zit je dit Waanzinnig om te Weten-boek over de geschiedenis te lezen, terwijl slimme Georg je nog zo gezegd heeft dat je er niks van gaat leren!

Maar wat maakt het eigenlijk uit of je er iets van leert? In de loop van de tijd zijn de Waanzinnig om te Weten-boeken voor allerlei dingen gebruikt. Bijvoorbeeld om:

(Waanzinnig om te Weten-boeken zijn ook gebruikt om een wiebelige tafel recht te zetten, om de deur open te houden en als wc-papier – maar daar zullen we het maar niet over hebben!)

* Woorden die iemand letterlijk zo gezegd heeft, staan in dit boek schuingedrukt in de tekstballonnen.

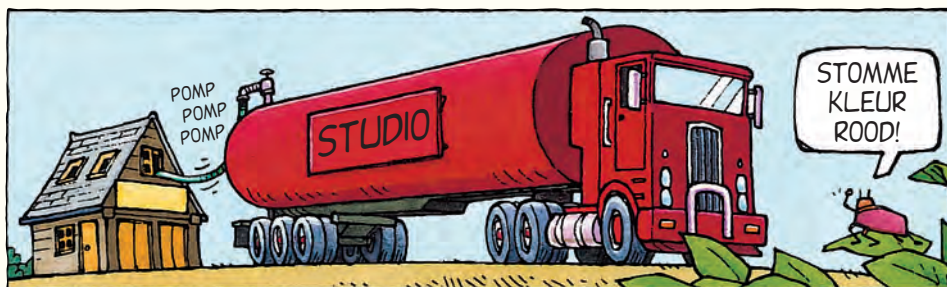
Zeg eens eerlijk, waarom lees jij dit boek? Omdat je wilt kijken of Georg gelijk heeft? Of omdat dit niet zomaar een saai geschiedenisboek is, maar een boek over echte mensen en hoe die nou echt leefden? Of lees je het soms omdat het de eerste keer is dat een Waanzinnig om te Weten-boek plaatjes in kleur heeft? Knalrood, meestal. En dat is niet voor niets: mensen zijn nu eenmaal de meest gruwelijke wezens op aarde, en in de loop van de geschiedenis is er heel wat bloed gevloeid. Rood bloed. De illustrator van dit boek had zo veel rode verf nodig, dat als hij een paar honderd jaar eerder had geleefd, hij wel 70.000 gedroogde en gestampte cochenilleluizen nodig had gehad (daar maakten ze toen rode verf van). Kun je het je voorstel-

len: echt bloed en stukjes luis op de bladzij die je aan het lezen bent...

Getsie! Gelukkig voor de luizen gebruiken we tegenwoordig chemisch gemaakte verf!

Hier is het dan: een

boek waar je misschien wel niets van leert, maar waar je wel van zal gillen en schreeuwen... Een boek dat je misschien wel door de kamer zal smijten. Hoewel er ook mensen zijn die de gruwelijke feitjes waanzinnig leuk vinden. Jij soms ook? Maar PAS OP... een beroemde Amerikaanse president, Abraham Lincoln (1809-1865) die bijna net zo slim was als die meneer Hegel, zei ooit:

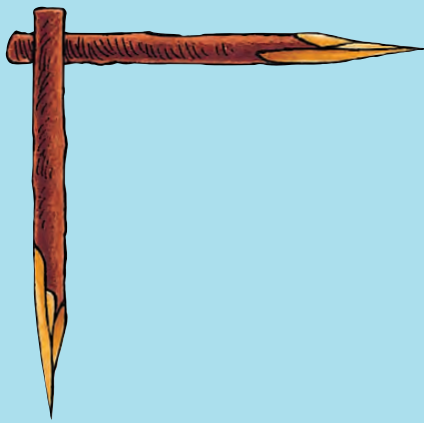

We kunnen niet aan de geschiedenis ontsnappen!

Dus kijk maar uit!

JACHTENDE JAGERS

De Ierse aartsbisschop James Ussher (1581-1656) zei dat 'de geschiedenis begon toen God de wereld maakte in 4004 v.Chr.'. Maar – sorry, God – tegenwoordig denken de meeste mensen dat James geen gelijk had. Hoewel ze het natuurlijk ook weer niet helemaal zeker weten... Lees snel verder om uit te vinden hoe de geleerden tegenwoordig denken dat het er Heel Erg Lang Geleden aan toeging.

Tegenwoordig denken de meeste geschiedkundigen (da's een moeilijk woord voor mensen die de dingen die vroeger zijn gebeurd bestuderen) dat de eerste mensen meer dan twee miljoen jaar geleden op de aarde rondliepen. Maar omdat deze mensen nog niet konden schrijven, weten we erg weinig over hun leven en hun geschiedenis. Het is net alsof ze uit een tijd vóór de geschiedenis komen, zeg maar. Het deftige woord voor die tijd is de prehistorie.

Die eerste mensen waren erg stoer. Ze konden overleven in een gewelddadige, woeste wereld zonder wapens (totdat ze die zelf uitvonden), zonder vuur (tot ze in de gaten kregen hoe ze een fikkie moesten stoken) en zonder warme kleren (tot ze die leerden maken). Vreselijk, vind je ook niet? Hoewel het natuurlijk ook wel een leuke kant had: geen school, geen leraren, geen mobieltjes... Lekker rustig!

Maar hoe overleefden deze prehistorische mensen nu eigenlijk in zulke moeilijke omstandigheden? Simpel: ze waren gewoon stukken gemener dan alles wat tot dan toe op de aarde had rondgelopen.

De prehistorische mensen hadden dan misschien nog geen goede wapens, maar ze hadden al wel het jagen in een groep uitgevonden. Tegenwoordig jagen de mensen nog steeds op olifanten (ook al is dat officieel verboden), niet meer om hun vlees maar om hun ivoren slagtoenden. Zo rond 70.000 v.Chr. leefden de neanderthalers in Europa. Zij waren nog lelijker dan je babyneefje als-ie huilt, en sommige hadden ook niet zulke prettige manieren:

In Krapina in Kroatië zijn de aangevreten botjes van twintig neanderthalers – mannen, vrouwen en kinderen – gevonden, en in Italië stukjes opengebrosken en leeggegeten schedels uit het stenen tijdperk. De neanderthalers vonden het niet verkeerd om kannibaal te zijn, en griezelig genoeg zijn er nog steeds plekken op aarde waar menseneters rondlopen!

Let op: de neanderthalers stierven uit rond 30.000 v.Chr. (dat krijg je ervan als je elkaar opeet!). Daarna kwam de moderne mens, die heel deftig *homo sapiens* heet. Dat is Latijn voor 'denkende mens'.

In diezelfde tijd hielden een aantal mensen een supergave ontdekkingstocht...

Australië,
30.000 v.Chr.

Lief dagboek,
Hèhè, eindelijk weer aan land, na een onwijs lange zeereis! Ze hebben hier heel vreemd rondhopsende dieren.

En er zijn knuffelige beertjes die heerlijk smaken als je ze roostert. We gaan zo meteen barbecueën. Ik kan niet wachten tot iemand bier en voetbal uitvindt. .|||

De mens had het reizen over zee uitgevonden en Australië ontdekt. Langzamerhand werden de bewoners van Australië ervaren jagers, die goed konden overleven. Tot Australië in de achttiende eeuw werd binnengevallen door een stelletje wildemannen uit Groot-Brittannië. Maar da's een heel ander verhaal...

Rond 20.000 v.Chr. hadden de mensen leren jagen, bijvoorbeeld door paarden van een klif af te drijven. Een bewijs daarvoor vormen de overblijfselen van 100.000 paarden onder aan een klif in Frankrijk. Dat zijn veel paardenburgers! Maar voor een broodje paardenburger heb je meer nodig dan een paard. En dus, zo'n vijfduizend jaar later...

Nijlvallei in Egypte
15.000 v.Chr.

Lief dagboek,

Vanavond plette Amun wat graan tussen twee stenen. 'Zonde van dat graan,' zei ik. Maar toen hij het graanpoeder met water had gemengd en boven het vuur had gebakken, smaakte het opeens oké. Amun wil het "brood" noemen. Ik denk niet dat het populair gaat worden. Wie heeft er nou zin in dat bakgedoe...

Toen de mensen het brood uitgevonden hadden, leerden ze ook hoe ze graan moesten verbouwen. Dit gebeurde in het Midden-Oosten, in 8000 v.Chr. Toen ze dit kunstje doorhadden, hoefden ze niet meer de hele tijd achter dieren aan te rennen. Nu konden ze rustig op één plaats blijven. Maar rond diezelfde tijd vonden de mensen ook iets uit wat minder leuk was. Iets wat we tegenwoordig nog steeds hebben...

Dit wist je vast niet!

Rond 100.000 v.Chr. woonden de mensen in het Alpengebied in hollen. Deze holbewoners aanbaden beren – door ze te vermoorden! Ze dansten rond de beer en staken speren in zijn longen. Als hij dood was, zetten ze zijn kop op een nepbeer van klei. De rest van de beer aten ze lekker op!

STADSE MANIEREN

Zo'n 6000 jaar geleden besloten de mensen dat ze het fijn vonden om in groepjes bij elkaar te wonen en om op één plek te blijven. Ze gingen samenleven in plaatsen met veel huizen – en hadden een naam nodig voor die plaatsen.

Maar de dorpen werden steeds groter, en toen hadden ze een nieuw woord nodig.

De eerste steden waren vies, gevaarlijk, en vooral nuttig als je een enge ziekte wilde oplopen, of als je iemand zocht die een mes tussen je ribben wou steken. Er is dus eigenlijk weinig veranderd in de afgelopen zesduizend jaar...

De eerste steden ontstonden in het Midden-Oosten, in antieke koninkrijken zoals Mesopotamië, Babylonië en Assyrië. En na een poosje werden ze over de hele wereld nagemaakt.

Sommige steden, zoals Troje, zijn nu nog steeds beroemd, duizenden jaren nadat ze platgewalst werden en begraven onder het puin. Mensen weten nog dat ze bestonden, omdat er verhalen over worden verteld.

't Mooie Troje

Zo rond 1200 v.Chr. pikte prins Paris van Troje de mooie koningin Helena van Sparta van haar man af. Daar kwam ruzie van, en zelfs een oorlog, die tien jaar duurde. Het verhaal van die oorlog werd een legende. Iedereen weet hoe de Grieken zich verstopten in een houten paard om zo stiekem de stad binnen te komen.

Maar sommige afschuwelijke feitjes uit deze oorlog zijn vergeten...

De heldhaftige Achilles de Griek stak zijn speer pardoos door de keel van de heldhaftige Hector van Troje. De stervende Hector smeekte Achilles:

Aardig, hè? En toen sleepte Achilles het lijk ook nog eens achter zijn strijdswagen aan, rond de muren van Troje.

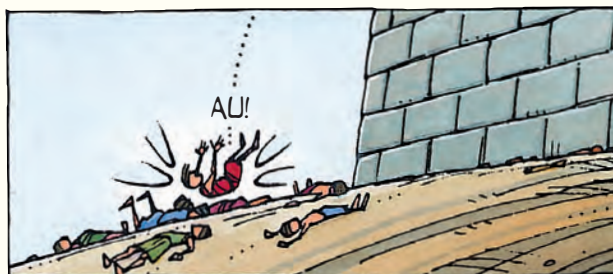
De Grieken konden uiteindelijk Troje binnenkomen in het beroemde houten Paard van Troje. Toen dat trucje eenmaal gelukt was, was het voor de Grieken een makkie om de Trojanen af te slachten...

Maar de Trojanen hadden hun eigen gemene trucje. Ze stalen de wapenuitrusting van dode Grieken en deden daarmee net alsof ze Grieken waren. Zo konden ze dicht bij de Grieken in de buurt komen, en ze vervolgens afslachten.

Uiteindelijk vermoordden de Grieken de Trojaanse mannen en pikten ze de Trojaanse vrouwen in als slaven. En de kinderen? Die gooiden ze van de stadsmuren af.

Gemene koningen

De mensen die in de antieke steden woonden, en vooral de mensen die er de baas speelden, waren niet altijd gezellige types.

Koningen uit de oudheid moesten hard zijn. Ze werden koning omdat ze al hun vijanden hadden uitgeschakeld en zaten daarna voortdurend in de zenuwen dat ze zelf ook uitgeschakeld zouden worden.

Koning Sanherib regeerde van 705 tot 681 v.Chr. In het oude Assyrië (nu is dat noord-Irak en zuid-Turkije).

Hij zei:

Koning Assoerbanipal (668-627 v.Chr.) volgde Sanherib op, en hij was al net zo bloeddorstig als zijn voorganger. Zijn gruwelijke daden waren zo akelig dat je er misschien beter niet over kunt lezen. Als je het toch wilt weten, moet je maar eens naar dit kleitablet kijken.

Om het minder bloederig te maken, hebben

we sommige woorden vervangen door echte namaak-Assyrische tekeningen.

Assoerbanipal zei (ongeveer):

Antwoorden: De ontbrekende woorden zijn, in de juiste volgorde: armen, benen, honden, varkens, wolven, adelars, vogels, vissen.

Je kon niet aan Assoerbanipal ontkomen, zelfs niet als je dood was. Hij zei:

Ik heb de graftombes van de Elamitische koningen opengebrouwen, zodat de zon erin kon schijnen. Hun botten heb ik meegenomen naar Assyrië. Ik heb de priesters gedwongen om te stoppen met offeren voor de koningen, zodat hun geesten pijn lijden.

Lekkere jongen, maar niet heus...

Rust en (wan)orde

Toen de mensen dorpen en steden hadden gebouwd, konden ze ook hun kostbare spulletjes op één plek bewaren. En dat betekende dat er allerlei nieuwe soorten narigheid konden gebeuren. Er was nu plaats voor diefstal, roofovervallen en allerlei andere misdadige acties. Daarom werden al snel de eerste wetten uitgevonden.

Tegenwoordig hebben we veel wetten en regeltjes, en veel manieren om mensen die zich daar niet aan houden te straffen. Soms lijkt het moeilijk te begrijpen waarom een rechter een bepaalde straf oplegt. Heel vroeger waren de straffen heel wat simpeler te begrijpen.

2350 v.Chr. Mesopotamië. Urukagina's Wet
Een van de eerste grote rijken in de oudheid was Mesopotamië (tegenwoordig Irak). En een van de eerste leiders van Mesopotamië, Urukagina, heeft ruim 1200 kleitabletten nagelaten. Op die kleitabletten stonden zijn wetten geschreven. Erg strenge wetten!

SCHRIJF EERST HET WOORD 'DIEF' OP EEN STEEN.

GOOI NU DE STENEN NAAR DE DIEF.

HET LIJKT HIER HET STENEN TIJDPERK WEL!

SPLASH!

2050 v.Chr. Ur-Nammu's Wet
Ur-Nammu, heerser over Mesopotamië, had een nieuw idee:

MIJN WETTEN BESCHERMEN DE ARMEN. IK GA ONEERLIJKE MINISTERS ONTSLAAN.

HOERA!

EN BOEVEN MOETEN EEN BOETE BETALEN!

WE ZETTEN 'T ZE BETAALD!

EN ALS JE IEMAND PIJN DOET, MOET JE EEN VERGOEDING BETALEN!

GOED PLAN!

Helaas stierf Ur-Nammu op het slagveld. Zijn krijgswagen bleef in de modder steken en arme Ur viel eruit. Een schrijver uit de oudheid zei dat hij stierf als een 'kapotgetrapte kan.' En toen was de ellende nog niet afgelopen: Ur-Nammu's aanhangers wilden zijn lijk mee naar huis nemen, maar onderweg zonk de boot waarin ze reisden en raakten ze het lijk kwijt.

'VERMIST: EEN SOORT KAPOTTE KAN.'

1700 v.Chr. Hammoerabi's Wetten

Hammoerabi van Babylon pakte het weer ouderwets wreed aan. Hammie vond het wel leuk als de straf bij de misdaad paste...

- ◆ De handen afhakken van een jongen die zijn vader geslagen had
- ◆ Iemand die uit een brandend huis gestolen had voor straf levend verbranden
- ◆ Het oor van een dief afhakken
- ◆ Iemand verdrinken die zijn klanten te veel had laten betalen voor hun drankje

1300 v.Chr. De tien geboden

De tien geboden die in de Bijbel werden opgeschreven, waren rechtvaardig en eerlijk: je mag niet stelen of iemand vermoorden, bijvoorbeeld. Maar de straffen (die niet in de tien geboden stonden, maar ergens anders) waren wel gruwelijk.

In 450 v.Chr. maakten de Romeinen hun eigen wetten, die gelukkig minder streng waren.

450 v.Chr. De twaalf tafelen van het Romeinse recht

De Romeinse wetten waren niet erg eerlijk, omdat ze rijke mensen voortrokken. (Ur-Nammu had dit soort grappen al 1600 jaar eerder verboden!) Maar de Romeinen hadden gelukkig geen 'oog om oog, tand om tand'-wet, zoals in de Bijbel.

Hieronder kun je een echte Romeinse rechtszaak volgen. Wat zou jij doen als je rechter was?

Volgens de wetten van Hammoerabi zou de keel van de voetballer doorgesneden moeten worden, of misschien zelfs wel die van de kapper! Maar gelukkig waren ze in Rome niet zo wreed.

De rechter oordeelde...

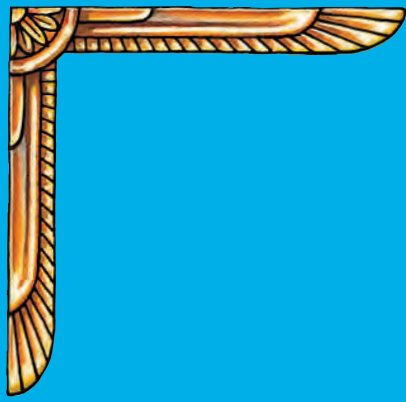
Dit wist je vast niet!

Alexander de Grote (de baas in Griekenland van 336 tot 323 v. Chr.) maakte een wet die het soldaten verbood om een baard te hebben. Waarom?

- Alex was bang voor mannen met baarden, omdat er eentje hem de stuipen op het lijf had gejaagd toen hij nog een baby was.
- Alex was bang dat de vijand een soldaat eraan vast kon pakken in een gevecht.
- Alex had zelf een baard en wilde geen concurrentie van andere Baardmansen in Griekenland.

Antwoord: b)

GRUWELIJKE GRAFTOMBES

Rond het jaar 4000 v.Chr. leefden de mensen in Europa in hutjes van modder. Maar hun dode familieleden begroeven ze in prachtige stenen graftombes. Je woonde mooier als je dood was dan wanneer je nog leefde! En al was je dood, je lag er droog en warmpjes bij. De doden werden met hun wapens begraven zodat ze met de monsters in het hiernamaals konden vechten. Eng!

Vijfhonderd jaar later, in Mesopotamië, werd koning Meskalamdug met z'n vrienden en familieleden begraven omdat hij een feestje wilde bouwen in het hiernamaals. Ze dronken allemaal een dodelijk gif en werden samen met hun koning begraven.

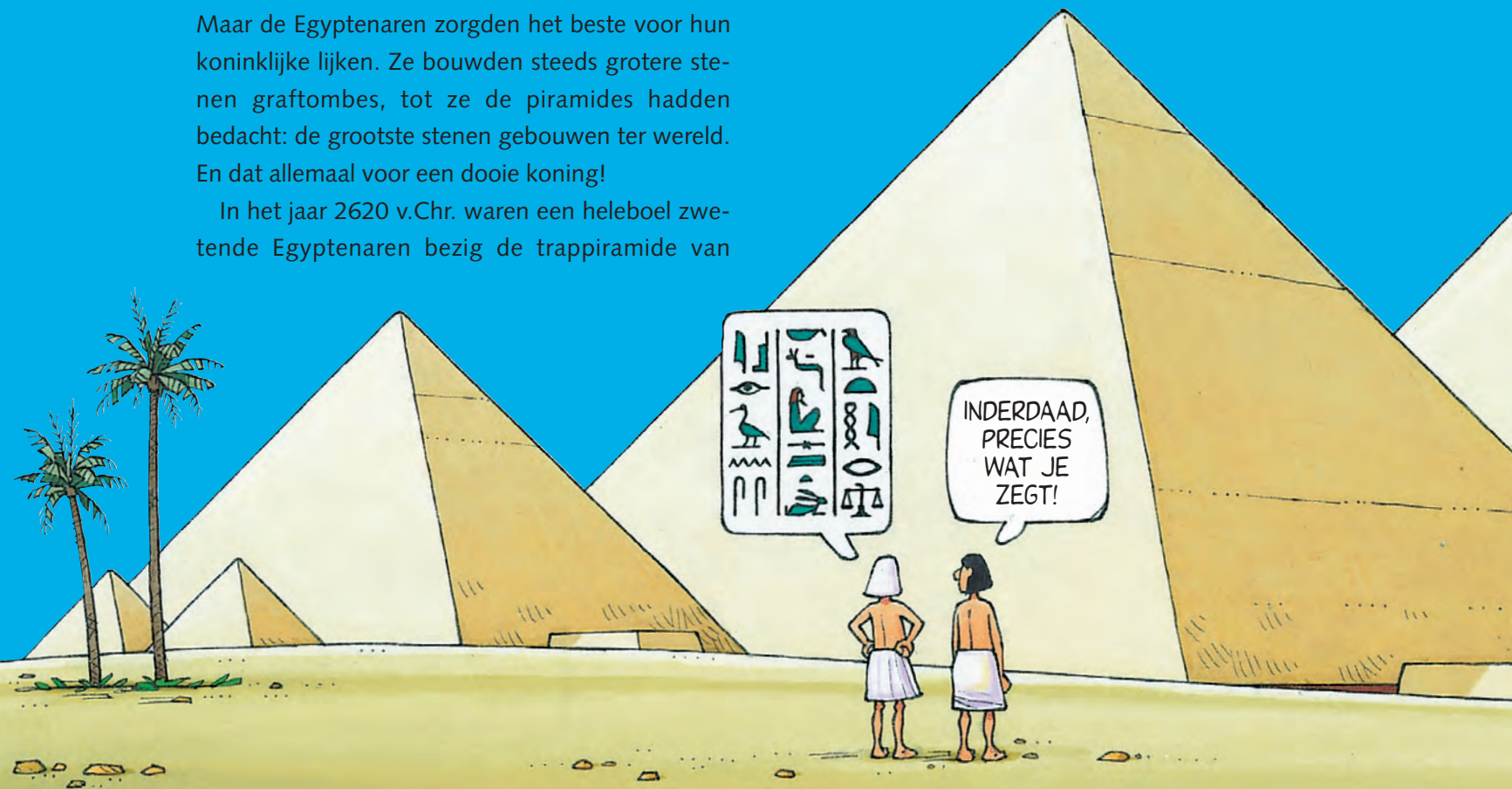

Maar de Egyptenaren zorgden het beste voor hun koninklijke lijken. Ze bouwden steeds grotere stenen graftombes, tot ze de piramides hadden bedacht: de grootste stenen gebouwen ter wereld. En dat allemaal voor een dooie koning!

In het jaar 2620 v.Chr. waren een heleboel zweetende Egyptenaren bezig de trappiramide van

koning Djoser te bouwen op wel 150.000 vierkante meter woestijngrond. En zo'n honderd jaar later liet koning Chufu (beter bekend als Cheops) de Grote Piramide van Gizeh bouwen.

De Egyptenaren in de tijd van Chufu konden hun geschiedenis opschrijven: het schrift was al uitgevonden rond het jaar 3200 v.Chr., in Mesopotamië. Maar ook al werden de verhalen uit het oude Egypte opgeschreven, dit betekent niet dat ze altijd waar zijn. Neem nou bijvoorbeeld dit verhaal over koning Chufu...

GANZEN MAGIE

Cast: Koning
Chafa

Djedi
de
tove-
naar

Neria de
slavin

Scène 1: In het paleis

Chafa: Hé, slavin Neria!

Neria: Ja, baas?

Chafa: Schiet het al op met mijn piramide? Het moet de grootste ter wereld worden!

Neria: Het schiet helemaal niet op, baas. De bouwers zijn gestopt met werken, omdat u geen geld hebt om ze te betalen.

Chafa: Wat moet ik nou? Hij is nog maar half af. Een piramide zonder punt ziet er niet uit en ik ga vast snel dood.

Neria: Ik heb gehoord over een of andere gozer die Djedi heet. Hij zegt dat hij een tovenaars is die overleden mensen tot leven kan wekken. Misschien kan hij u lang genoeg in leven houden tot de piramide af is.

Chafa: Strak plan. Wat ben ik toch vreselijk slim om daaraan te denken. Breng Djedi hier!

Neria: Maarre... volgens mij is hij nep. Ik denk dat het allemaal trucjes zijn.

Chafa: Gelukkig interesseert het mij geen bal wat jij denkt. Haal Djedi!

Even een muziekje en zo om de tijd door te komen

Scène 2: In het paleis, later

Neria: (tegen Djedi) Nou ben je d'r bij, oen. De grote baas wil dat je laat zien dat je iets tot leven kunt wekken. En als het niet lukt... kun je jezelf tot leven wekken!

Djedi: In deze doos zit een gans, die ik vanmorgen geslacht heb.

(Tilt gans zonder kop uit doos.)

Neria: Mmm, lekker, gans! Nadat je 'm tot leven hebt gebracht, moet je 'm maar weer snel slachten. Ik hou wel van een lekker stukje ganzenvlees.

Chafa: Ben jij de tovenaars?

Djedi: Ik ben Djedi, de Grootste Tovenaar Ter Wereld.

Chafa: En je zult de rijkste tovenaars ter wereld worden, als je de doden tot leven kunt wekken.

Djedi: Ik heb een gans, die...

Chafa: Laat die gans maar zitten. Neria, ga snel naar de gevangenis en haal een gevangene voor me. Dan vermoord ik 'm en kan Djedi hem weer levend maken.

Djedi: (in paniek) Dat kunt u niet maken! Niet doen! Het mag niet van de wet! Help! Ik wil gewoon laten zien wat ik kan met deze gans.

Chafa: Nou, vooruit. Laat maar zien. Wel een beetje saai, zo'n dooie gans.

Djedi: (doet gans in doos en sluit deksel. Wappert met handen boven doos, haalt er dan een levende gans uit.) Hokus pokus pas, awe koninklijke hoogheid!

Chafa: Cool! Kom maar terug als ik dood ben en doe dan hetzelfde met mij. Dan zal ik je belonen met meer rijkdom dan je ooit hebt gezien. (Chafa vertrekt.)

Neria: Hij had je bijna door, oen!

Djedi: Hoe bedoel je?

Neria: Ik bedoel dat die levende gans de hele tijd al in die doos zat. Het is gewoon een stomme goochelaarstruc. Ik ben niet zo goedgegelovig als de koning, jongetje. Als hij er ooit achter komt dat je hem bedonderd hebt, laat hij je executeren!

Djedi: Je gaat me toch niet verraden, hè?

Neria: Mou... misschien wel... Behalve...

Djedi: Behalve wat? Wat wil je? Wat moet ik doen, zodat je je mond houdt?

Neria: Die dooie gans voor mijn avondeten!

Djedi: O! Oké.

Fantastische faraofeitjes

De Egyptische beschaving was zo oud, dat ze de oude Grieken maar 'kleine kinderen' vonden. Egypte was een belangrijke beschaving met belangrijke koningen die farao's genoemd werden. Hieronder staan een paar fantastische faraofeitjes die je niet op school leert.

5. Farao Seti (1291–1278 v.Chr.) hield het volk Israël vast als slaven. Ze smeekten om hun vrijheid, maar Seti wilde er niks van weten. Dus vroeg hun leider Mozes aan God om rampen naar Egypte te sturen...

6. Mozes leidde het volk Israël naar de vrijheid toen God een pad vrijmaakte door de Rode Zee. Tenminste... In werkelijkheid was het geen zee maar een ondiep meer. Een oostenwind blies een pad droog om over te steken. Toen de Egyptenaren het volk Israël achternagingen, ging de wind liggen en verdronken ze!

7. Een van de belangrijkste farao's was Ramses II. Toen hij stierf in 1212 v.Chr. probeerden de mummie makers een nieuwe methode uit om zijn neus in vorm te houden onder alle windsels.

8. Rond 520 v.Chr. verraadde generaal Phanes de Egyptenaren door over te lopen naar de Perzische vijand. Maar de zonen van Phanes woonden nog in Egypte. De Egyptenaren doodden hen en sleepten hen mee naar Phanes op het slagveld.

Bijzonder bijgeloof en gekke gewoontes

De eerste mensen vonden de wereld maar een vreemde plek. Ze probeerden hem te begrijpen door legendes te bedenken over goden en geesten, en door er vreemde gewoontes op na te houden. En de mensen bleven vreemde gewoontes hebben in de loop van de geschiedenis. Hier zijn tien van de vreemdste. Maar welke zijn waar en welke zijn niet waar?

1. In Jericho (7500 v.Chr.) hakten mensen het hoofd van hun dode opa af, zetten het op de vloer en aanbaden het.

BLOOT, ZO ZONDER HOOFD!

6. Priesters in China (1300 v.Chr.) kregen antwoorden van hun goden als ze hun vragen op het schild van een schildpad schreven.

2. In Frankrijk (4000 v.Chr.) kon een toverdokter hoofdpijn oplossen door de patiënt op z'n hoofd te timmeren. Dit zou de demonen in het hoofd op de vlucht jagen.

STA NOU STIL!

7. In Frankrijk in de vroege middeleeuwen zat Karel de Grote wel meer dan 400 jaar op de troon.

3. In Rome (200 v.Chr.) werd de grens van een stad, dorp of veld aangegeven door stenen (dit is waar). Als je een van die stenen verplaatste, werd je vermoord.

DAT LICHT OP!

8. In Italië (16e eeuw) zei paus Julius II dat God alles vergeeft, behalve moord.

4. Als er in India in de middeleeuwen een baby geboren werd, werden er bij de moeder twee vingers afgehakt.

DAT WORDT STENIGEN!

DIT OOK?

GRRR

5. De inwoners van de Sanghi-eilanden in de Stille Oceaan brachten een kind om het leven om een vulkaanuitbarsting te voorkomen.

HAK HAK!

EEN VLINDER?

9. In Schotland doopte koningin Mary (1542-1587) de hoorn van een eenhoorn in haar eten om uit te vinden of het vergiftigd was.

AU!

7. Waar: Nadat Karel de Grote meer dan 45 jaar had geregeerd, stierf hij in 814. Zijn lichaam werd gemummificeerd en zat daarna nog tot 1215 op de troon! Toen werd hij begraven. Men zegt dat hij begraven werd in zijn volledige wapenuitrusting, geheel voorbereid om zonnig op te staan uit de dood en de wereld te redden als er gevaar dreigde.

8. Niet waar: Paus Julius II was een oplichter. Hij zei: 'God vergeeft je alles, als je mij maar genoeg geld geeft.' De priesters van Julius verkochten "aflaten", waarmee God verging zou schenken voor elke misdaad. De helft van het geld gebruikten ze om in Rome een paleis voor de paus te bouwen (de Sint-Pieter; die kun je nog steeds gaan bekijken) en de andere helft pikte de inhajige paus zelf in om leuke dingen mee te doen.

9. Waar: Marty had de hoorn (hij was natuurlijk niet echt van een eenhoorn) meegenomen uit Frankrijk, waar ze een poosje had gewoond. Toen ze veel later gevangen zat in Engeland, gebruikte ze hem omdat ze dacht dat hij haar zou beschermen tegen vergif. Misschien had ze gelijk, want ze werd niet vergiftigd. Maar de bijl die haar hoofd er na 19 jaar gevangenschap afhakte, was net zo dodelijk...

10. Waar: Hitler geloofde ook dat 7 een geluksgetal was. Hij gaf zijn generaals opdracht om elke invasie op de zevende dag van de maand te beginnen, of dat nou een geschikte dag om te vechten was of niet. Misschien moet jij de meester of juf vragen of je je geschiedenisrepetities voortaan alleen maar op de zevende van de maand hoeft te maken (nog leuker: op de 77ste...).

Antwoorden:

1. Waar: Ze vulden het hoofd van het oude met klei, verlden de schedel, zodat-ie op een levend hoofd leek, en stopten schelpen in de oogkassen als nep-ogen. Daarna zetten ze het hoofd op de vloer in de woonkamer. Tja, je moet wat als je geen tv hebt...

2. Niet waar. Het was nog veel erger. De dokter boorde een gat in je hoofd met een scherp stuk vuursteen om de demonen naar buiten te laten. Dat doet je huisarts hem niet na!

3. Waar: De Romeinen aanbaden Terminus, de god van grensstenen. Ze versierden zijn stenen met bloemen en offerden zelfs varkens of lammetjes voor de stenen. Rare jongens, die Romeinen!

4. Niet waar. Maar de oudste tante van de baby moest wel naar de tempel om twee vingers af te laten hakken. Een timmerman verwijderde daar de ringvinger en pink van haar rechterhand met een betel.

5. Waar: In de middeleeuwen doodde de dorpspriester elk jaar een kind om de god van de vulkanen bij te houden. En dat doden ging helaas op een nogal gruwelijke manier. Daarna vierde het dorp een hele week feest.

Maar daar had het geofferde kind natuurlijk niets meer aan...

6. Waar: De priesters gebruikten een schild waar geen schildpad meer in zat. Gelukkig maar voor de schildpad, want nadat ze de hielden de priesters er een heet ijzer op, tot vraag op het schild geschreven hadden, maar voor de schildpad, want nadat ze de vraag konden ze aflezen aan de manier waarop het schild barste. Ze bewaarden een 'bibliotheek' van schilden, zodat ze altijd een antwoord bij de hand hadden.

Dit wist je vast niet!

Als Japanners vroeger ander weer wilden, vermoordden ze een hond met een regen van pijlen. Een zwarte hond als ze regen wilden, een witte als ze lekker droog, zonnig weer wensten. (Zouden ze een dalmatiër te pakken hebben genomen als ze maar een paar drupjes regen wilden?)

Lugubere legendes

Zolang er mensen bestaan, hebben ze het al leuk gevonden om naar legendes te luisteren. Maar sommige legendes zijn door groepjes mensen ingepikt om misbruikt te worden als een excuus voor akelige misdaden. Zoals bijvoorbeeld de legende van de Indiase godin Kali...

KILLE KALI

De godin Kali moest de boze geest Raktabija doden. Dat was best moeilijk, want iedere keer als er een druppeltje bloed van Raktabija op de grond zou vallen, kwamen er onmiddellijk duizend nieuwe boze geesten bij. Wat deed die slimme Kali? Ze reeg Raktabija aan een speer en tilde hem aan de punt van die prikker in de lucht om te sterven. Al het bloed dat naar beneden liep, ving ze op met haar mond en slikte ze snel door.

Oké, béétje goor verhaal, maar verder onschuldig. Toch?

Misschien niet. In de jaren tachtig van de negentiende eeuw waren de Britten de baas in India. De Britten beweerden dat er volgelingen van Kali waren, Thuggees genaamd, die het leuk vonden om ter ere van Kali onschuldige reizigers te wurgen met witte sjaals. De Britten beweerden dat ze alle Thuggees uit moesten schakelen om deze gruwelijke gewoonte te stoppen. Maar het is mogelijk dat de Britten het hele Thuggeemoordverhaal hebben bedacht als excuus om de Kali-godsdienst te vernietigen.

Dit wist je vast niet!

In India vereerden priesters hun goden door soma te drinken: een drankje met drugs erin. Soms was het drankje gemaakt van koeienpies. Proost!

Een dooie kok, eh, Cook

Een andere legende kostte het leven van een van de belangrijkste ontdekkingsreizigers aller tijden...

De god van Hawaï, Lono, vermoordde zijn vrouw, maar kreeg daar ontzettende spijt van. Om zijn verdriet te vergeten, vertrok hij in een kano om over de oceanen te zwerven.

Iedereen in Hawaï vond het jammer dat hij vertrok. Gelukkig beloofde Lono dat hij ooit terug zou keren naar de mensen op Hawaï.

We wachten nu al duizend jaar.

Mooi verhaal. Maar het veroorzaakte de dood van ontdekkingsreiziger kapitein Cook. Hoe kan een verhaal-tje zo dodelijk zijn?

Kapitein Cook had jarenlang rondgezworven in het gebied van de Stille Oceaan en in Australië en Nieuw-Zeeland. Toen hij in 1779 in Hawaï arriveerde, dachten de bewoners dat hij hun god Lono was, die eindelijk was teruggekeerd. Ze vonden dat zijn schip eruitzag als een grote kano van de goden. Kapitein Cook vond het wel leuk om als een god behandeld te worden. Foutje... Toen hij na een poosje weer wegging, kwam zijn schip in een grote storm terecht en raakte beschadigd. Cook moest terug naar Hawaï om het te repareren. De mensen daar waren geschokt! Hoe kan een god nou niet eens zijn eigen schip beschermen? Ze voelden zich verraden. Ze vermoordden de kapitein, en... aten hem op.

Cooks bemanning kon alleen maar een stuk been en een paar botjes van Cook redden om mee naar huis te nemen.

